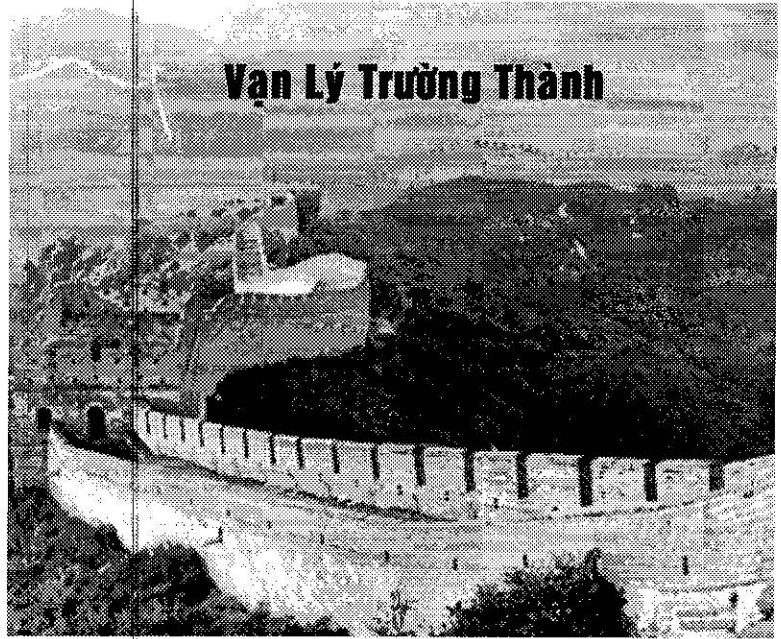

qua những cánh đồng của Trung Quốc. Tôi mới ra khỏi nước Tàu ngày hôm qua, hôm nay lại đi vô. Chỉ có điều là tàu đông, nên khi vào Quảng Châu trở lại thì bị xét giấy tờ khá lâu. Sở dĩ chúng tôi lại trở lại Quảng Châu là vì tour hãng máy bay ở Quảng Châu tổ chức nên phải về Quảng Châu để bay về Mỹ.

Thời gian ở Hồng Kông của chúng tôi thật ít, chưa tới một ngày nên không có nhiều điều để nói. Rời Hồng Kông mà vẫn còn tiếc vì đi chơi chưa đã. Mong một ngày nào đó sẽ có dịp tái ngộ với Hồng Kông. Theo người hướng dẫn du lịch, sau khi Trung Quốc lấy lại Hồng Kông, chỉ có một số thay đổi rất ít không đáng kể, mặc dù sự tự do của người dân đã từ từ bị giới hạn. Ước mong lần sau trở lại, Hồng Kông vẫn còn như ngày hôm nay: ôn ào, náo nhiệt, sinh động thể hiện một sức sống mãnh liệt của người dân xứ cảng.

Từ Minh Tâm
(4/2000)

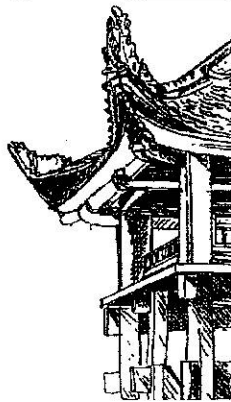
Thơ

ĐẠT ĐẠO

Huyền Không

*Qua Thiên Môn: thấy trời xanh
Kim Cang kinh tụng chân thành từng trang
Khói hương quyện, cảnh mơ màng
Không gian là chiếc y vàng quấn thân*

*Thiên Môn xưa sạch phong trần
Kim Cang kinh khép trăm luân thoát rời
Ta từ sanh tử về chơi
Ngồi trên chóp đỉnh mỉm cười với trăng*

*Thân ta là giải đất bằng
Tâm ta là nước sông Hồng mênh mông
Tình ta là đóa hoa hồng
Ý ta là cả cánh đồng tâm linh*

*Còn đâu nữa Kim Cang kinh
Thiên Môn biến mất mà mình vô ngôn
Bình mình về ngập hoàng hôn
Kêu lên một tiếng tỉnh hồn ngàn xưa*

Bài thơ trên do thi sĩ Huyền Không sáng tác tại Los Angeles, Hoa Kỳ, Ngày 9 tháng 9 năm Canh Thân